Cuvântul Vieții

mișcarea focolarelor

Ianuarie 2026

„Este un [singur] trup şi un [singur] Duh, după cum aţi şi fost chemaţi la o [singură] speranţă, aceea a chemării voastre” (*Ef* 4,4).

În Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor[1] suntem invitați să ne concentrăm atenția asupra unei teme anume, cea prezentată în Scrisoarea sfântului Paul către Efeseni. În așa-numitele scrisori din închisoare, el se adresează destinatarilor săi îndemnându-i să dea o mărturie credibilă despre credința lor prin intermediul unității.

Aceasta se întemeiază pe o singură credință, un singur Duh, o singură speranță și doar prin ea se dă mărturie despre Cristos ca „trup”.

„Este un [singur] trup şi un [singur] Duh, după cum aţi şi fost chemaţi la o [singură] speranţă, aceea a chemării voastre”

[1] Aceasta se desfășoară în întreaga emisferă nordică între 18 și 25 ianuarie, iar în emisfera sudică în săptămâna Rusaliilor. Textele rugăciunii din acest an au fost pregătite de un grup ecumenic coordonat de Biserica Apostolică Armeană.

Apostolul Paul ne cheamă la speranță. Ce este speranța și de ce suntem invitați să o trăim? Ea este un lăstar, un dar și o sarcină pe care avem datoria să o păstrăm, să o cultivăm și să o facem roditoare spre binele tuturor. „Speranța creștină ne așază pe acea linie îngustă a crestei, pe acea frontieră unde vocația noastră cere să alegem, în fiecare zi și în fiecare ceas, să fim fideli fidelității lui Dumnezeu față de noi”[2].

Vocația noastră, chemarea creștinilor, nu este doar o chestiune între individ și Dumnezeu, ci este „convocare”, adică a fi chemați împreună; este chemarea la unitate între toți cei care se angajează să trăiască Evanghelia. În intervențiile și scrierile Chiarei Lubich găsim adesea referințe explicite la unitate, aspect propriu spiritualității sale: ea este rodul prezenței lui Isus între noi. Iar această prezență este izvor de o fericire profundă.

„Dacă unitatea este atât de importantă pentru creștin, rezultă că nimic nu se opune atât de mult vocației sale precum îndepărtarea de ea. Și se păcătuiește împotriva unității de fiecare dată când se cedează tentației, care reapare neîncetat, a individualismului care împinge la a face lucrurile pe cont propriu, a se lăsa condus de propria judecată, de interesul sau de prestigiul personal, ignorând sau chiar disprețuindu-i pe ceilalți, nevoile lor, drepturile lor”[3].

---

[2] Madeleine Delbrêl, considerată de mulţi una dintre cele mai semnificative personalităţi spirituale ale secolului al XX-lea.
https://www.pasomv.it/files/bocc/madalein_del_brel_noi_spes.pdf .

[3] C. Lubich, *Cuvântul vieții*, iulie 1985, în *Parole di Vita*, ed. Fabio Ciardi, (Opere di Chiara Lubich 5), Città Nuova, Roma, 2017, p. 327.

„Este un [singur] trup şi un [singur] Duh, după cum aţi şi fost chemaţi la o [singură] speranţă, aceea a chemării voastre”

În Guatemala, dialogul dintre membrii diferitelor Biserici creștine este foarte activ. Ne scrie Ramiro: „Împreună cu un grup de persoane din diverse Biserici, am pregătit Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștinilor. În program a fost inclus un festival artistic gândit împreună cu tinerii și diverse celebrări în diferite biserici. Conferința Episcopală Catolică ne-a cerut să continuăm această experiență pentru a pregăti și un moment de împărtășire cu un grup de episcopi catolici și persoane din diferite Biserici, veniți din toată America pentru un întâlnire dedicată aniversării a 1700 de ani de la Conciliul de la Niceea. Dincolo de aceste activități, trăim foarte intens unitatea dintre noi toți și roadele pe care le aduce: fraternitate, bucurie, pace”.

Îngrijit de Patrizia Mazzola și de echipa Cuvântul vieții.